

Elítelik a népeket ellen

→ A fehérek teljesen
öngyűlölővé váltak
az Egyesült
Államokban

→ Hajlandónak kell lenni kimondani
azt, hogy a mi kultúránkban van szépség,
van benne érték, és senkitől sem
fogunk bocsánatot kérni azért, mert
elmondjuk az igazat → [Külföld 5. oldal](#)

A felvételit ma
faji szempontok
vezérlik,
a fehéreket
diszkriminálják,
mondta
a lapunknak
adott exkluzív
interjúban
Heather
Mac Donald
amerikai író
Fotó:
Hegedüs
Róbert

Az elitek a népek ellen fordultak

Heather Mac Donald szerint most az elit küzd a tömegek ellen, és ez példátlan civilizációs helyzetet alakított ki

Fotó: Hegedűs Róbert

A lapunknak adott interjúban Heather Mac Donald amerikai író arra szólítja fel a magyarokat, senkitől se kérjenek bocsánatot azért, amiért kimondják az igazat

Deme Dániel

A neves amerikai író, a Manhattan Institute munkatársa, Heather Mac Donald nyilatkozott lapunknak exkluzív interjúban a Mathias Corvinus Collegium szervezésében megrendezett MCC Summit nemzetközi konferencián. Az íróval az egyetemeken terjedő progresszív ideológiák romboló hatásairól beszélgettünk, amelynek során elmondta, a professzoroknak ki kell állniuk az igazság mellett.

Sok helyen tapasztaljuk azt, hogy a hallgatók az egyetemeket egyfajta lelki gyógyintézményeké alakítják át, ahol saját bizonytalanságukat kezelhetik. Lehet ez a családi viszonyok szétesésének következménye?

Nem vagyok biztos abban, hogy komolyan kell-e vennünk a tanulói traumákkal és a tanulók sérüléseivel kapcsolatos állításokat. A tanulók a bántottság és a kiszolgáltatottság nyelvén beszélnek mint az általuk gyűlöletbeszédnek nevezett jelenség áldozatai, ami egyszerűen csak eufemizmusa minden olyan beszédnek, amely nem értenek egyet. Arra használják fel a sértődés nyelvét, hogy hatalmuk legyen mások felett, és egyszerűen azért, hogy uralják a diskurzust. Persze arra is, hogy monopóliumuk legyen annak eldöntésére, hogy mit szabad kimondani és mit nem. Szerintem ez nem egy pszichológiai jelenség, amelyben a szülők túlságos védelmét élvező gyerekek szenvednek, hanem egy ideológiai csata.

Az egyetemek a tudás intézményeiből a vélt igazságszolgáltatás intézményeivé változtak. A vezény az, hogy tudás és értés nélkül az igazságosság az öncélú manipuláció eszközevé válik. Hogyan gyógyhat újra a tudásszomj?

A professzoroknak késznek kell lenniük arra, hogy kimondják az igazat. Nem hiszem, hogy az egyetemek átalakultak volna az igazságszolgáltatás intézményeivé, ezt inkább csak ők állítják magukról. Éppen az igazságosság ellentétjeivé váltak. Úgy állítják be magukat, mint akik a rasszizmus ellen küzdenek, és a történelmi tévedéseket teszik jóvá. Az egyetemi bürokrácia pedig támogatja őket abban a meggyőződésükben, hogy a főiskolák rasszisták. Ez hazugság. A professzoroknak hajlandóknak kell lenniük kimondani az igazságot arról, hogy oktatási intézményeikben a hallgatói felvételi folyamatot ma már faji szempontok vezérlik, a fehéreket diszkriminálják, a feketéket és a spanyol ajkúkat pedig előnyben részesítik.

Nem kéne megértőbbnek lenni ezekkel a fiatalokkal? Hiszen ezek túlélték az osztályokat, amelyek beindultak egy olyan környezetben, ahol az egyetlen mód a zaklatás nélküli léte, ha magunk is csatlakozunk egy áldozatcsoporthoz.

Csak egyetlen reális forrása lehet ennek a kiszolgáltatottságérzésnek, a faji preferenciák valósága. Ma az Egyesült Államokban minden főiskola a fekete és spanyol származású diákokat lényegesen alacsonyabb tanulmányi eredményekkel veszi fel, mint fehér és ázsiai társaikat. Ezek olyan akadémiai környezetbe kerülnek, ahol nem rendelkeznek versenyképes tudással. Ebből kifolyólag nem tudnak versenyezni társaikkal, és ez vezeti őket egyfajta kiszolgáltatottságérzéshez. A mai főiskolai campus kedvenc kifejezése a sokszínűség. A valóság az amerikai egyetemi campuson viszont ennek az ellenkezője: szegregáció.

Tudatosítják-e a diákok egyáltalán, hogy egy bizonyos po-

litikai osztály manipulálja őket saját ideológiai céljainak érvényesítésére, és hogy ez mennyire veszélyes?

Olvastam egy könyvet Stephen L. Carteről, aki fekete professzorként dolgozott a Yale-en. Ebben arról írt, hogy szinte leküzdhetetlen bizonytalanság kísérte végig életpályáját arról, hogy vajon a neki ítélte pozícióra ő volt-e a legalkalmasabb professzor, vagy csak a legalkalmasabb fekete professzor. Jómagam is, nőként, egész életemben a női preferenciák használatára voltam. Ezek a preferenciák, legyenek szexuális vagy faji jellegűek, mindannyiunk képességét kétségbe vonják. Egy Washingtonban adott interjú után megszólított egy fiatal fekete férfi. Azt mondta: én az egyik használatára vagyok annak az afirmatív akciónak, amelyről ön beszélt. A Harvardra járt, és egyáltalán nem állt szándékában bocsánatot kérni emiatt. Úgy érezte, fekete diákként jogosult arra, hogy kedvezményes felvételt nyerjen.

Magyarországon egyesek meg voltak győződve arról, hogy az efféle torzulások a társadalom bizonyos etnikai összetételéből születtek, míg nem a hisztéria a mi egyetemünkön is kezdett megjelenni, annak ellenére, hogy etnikailag és kulturálisan nagyrészt homogén társadalom vagyunk. Ez mivel magyarázható?

Egy magyar diák is szeretné maximalizálni a nemzetközi kilátásait, ebben az esetben viszont jobb, ha beszél az áldozat és az elnyomás nyelvét. Ez ma már szakmai normának számít. Ha azt szeretné, hogy tiszteljék társai, ha tudományos folyóiratban akar publikálni ezek az a témák, amelyeket jelenleg nagyra értékelnek. Ennek ellenére ez egy titok-

zatos kérdés, és az Egyesült Államok szemszögéből csak azt tudom mondani, hogy a fehérek teljesen öngyűlölővé váltak. Amerikai kontextusban mindez a fajról, a rabszolgaság miatti amerikai büntudatról szól. Ezt az a félelem generálja, hogy a tanulmányi szakadékok még mindig nem szűntek meg, a feketék továbbra is lemaradnak a tanulmányi eredmények terén annak ellenére, hogy több évtizedes erőfeszítés van mögöttünk ennek a szakadéknak a megszüntetésére. Tehát egyesek arra a következtetésre jutottak, hogy erre az egyetlen lehetséges magyarázat a rasszizmus léte. De ha ez Magyarországon nem érvényes, miért lesznek öngyűlölők az itteni diákok is? Úgy gondolom, hogy ez egy példátlan civilizációs pillanat, amikor egy kultúra, amely elhatározta, hogy csak rossz dolgokat lát a múltjában, önmaga ellen fordul, és nem engedi meg, hogy gyermekei erre büszkéek lehessenek. A (kínai) kulturális forradalom során a tömegek fordultak az elit ellen, most viszont az elit küzd a tömegek és egymás ellen is.

A progresszív ideológiák terjedése mindig a félelem légkörében történik. Mi lehet a következménye annak, ha fiatal generációk már korán átéltek ezt a típusú

politikai félelmet, milyen társadalmat fognak felépíteni? És mi okozza azt, hogy sokan közülük félnek szembeszállni ezzel az igazságellenes apartheiddel?

A közösséghez való tartozás ösztöne nagyon erős. Kiállni, és rámutatni a hazugságokra úgy, hogy tudod, rasszistaként és szexistaként fognak támadni az Egyesült Államokban, a lehető legdurvább élmény. Tehát egy fiatalról nagy bátorság kell ahhoz, hogy szembeálljon társaival. Az amerikaiak teljesen tudatlanok a Szovjetunióval és a totalitarizmussal kapcsolatban. A diákok a történelmet csak mint a nyugati fehérek által elkövetett elnyomás történetét ismerik. Ennek a konkrét veszélye az, hogy tönkretessük intézményeink minőségét. A képességek helyett a nem és a faj alapján döntjük majd el, kit alkalmazunk. Tehát tudományos fejlődésünket kockáztatjuk, mert most az ország minden tudományos szervezete faji és nem alapon vesz fel munkatartókat, nem pedig végzettség alapján. Ahhoz, hogy Magyarországon mindez meg lehessen akadályozni, hajlandóknak kell lenni kimondani azt, hogy a mi kultúránkban van szépség, van benne érték, és senkitől sem fogunk bocsánatot kérni azért, mert elmondjuk az igazat. ■

Siker a gyermekvédelmi konferencia

Több mint hétszázötvenen vettek részt a Mathias Corvinus Collegium két-napos MCC Budapest Summit 2022 című konferenciáján szerdán és csütörtökön – derül ki az intézmény közleményéből. Az eseményen több mint harminc magyar és nemzetközi előadó fejtette ki a véleményét azzal kapcsolatban, hogy milyen értékek mentén neveljük gyermekeinket. Felszólalt mások mellett Varga Judit igazságügyi miniszter, Frank Fűrési szociológus, a Kenti Egyetem professzora, Rod Dreher, a The American Conservative vezető szerkesztője, Josh Hammer, a Newsweek véleményrovatainak szerkesztője, Katy Faust, a Them Before Us gyermekjogi szervezet alapítója és Peter Boghossian világhírű filozófus, az MCC vendégoktatója is. (ÖM)